

בולעטין # 28 - טבת תשכ"ה לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבֵאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל

מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.

באר שבע, ארץ ישראל

רבינו בחיי על ויקרא פרק טז פסוק א כחוטא אלו מרגלים, שכתוב בהן (משלי יג) חטאים תרדף רעה, משה לא נכנס לארץ מרגלים לא נכנסו לארץ

(א) אחרי מות שני בני אהרן בקרבנתם לפני ה' וימותו - הדבור הזה היה למשה אחר שמתו שני בני אהרן. וטעם בקרבנתם לפני ה' וימותו שעורו כי בשרתם לפני ה' מתו, כך פירש הרמב"ן ז"ל:

ועל דרך הפשט יראה לי כי הכתוב הזה מבאר שתי עברות שהיו בידם, האחת במחשבה אשר עליה נגזרה עליהם מיתה, והשנית במעשה שמתו בה. חטא המחשבה קרבנתם לפני ה' בהר סיני אחר שהתרה משה בהם וממנה נתחייבו מיתה, הוא שדרשו רבותינו זכרונם לברכה (שמות כד) ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו, מכאן שהיו ראויין לשליחות יד אלא שנצולו לפי שעה כדי שלא לערוב שמחת התורה, וזהו לשון בקרבנתם ולא אמר בהקריבם. חטא המעשה שמתו בו, הוא הקרבנת אש

זרה, כענין שכתוב (ויקרא י) ויקריבו לפני ה' אש זרה, ואש זרה היתה שהכניסו אש בלא קטורת, ויהיה שעור הכתוב אחרי מות שני בני אהרן וימותו, אחר שנגזרה מיתה על שני בני אהרן בחטא המחשבה בקרבתם לפני ה' בהר סיני שזנו עיניהם מהשכינה וימותו באחד בניסן בחטא המעשה בהקרבת אש זרה, אמר הקדוש ברוך הוא למשה בדבור ובאמירה שיאמר לאהרן שיזהיר שלא יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אלא בקטרת, כענין שכתוב בפרשה והביא מבית לפרכת ונתן את הקטרת על האש לפני ה' וכסה ענן הקטרת את הכפרת ולא ימות, הא אם נכנס שם בלא קטרת ימות כדרך שמתו בניו:

והנה חטאם מפורש, והפרשה תעיד על החטא הזה במעשה שנכנסו שם בלא קטרת, ועל כן יזהיר בזה לאהרן. ומה שיחזק לך הפירוש הזה הוא מה שאמרו במדרש (במדבר ג) וימת נדב ואביהוא לפני ה' בהקריבם אש זרה לפני ה' במדבר סיני, וכי במדבר סיני מתו, מה תלמוד לומר לפני ה' במדבר סיני, אלא שהיתה לפני ה', שמהר סיני נטלו איפופסין שלהם למיתה:

ועל דרך המדרש אחרי מות שני בני אהרן, ארבעה בני אהרן היו ראויין למות מפני עון העגל והתפלל משה עליהם ועשה תפלתו ור על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים ישלם שנים לרעהו, על כל דבר פשע על שור, ראוי להעניש מי שפשע בשור, שנאמר (תהלים קו) וימירו את כבודם בתבנית שור, על חמור, אלו המצריים שכתוב בהן (יחזקאל כג) אשר בשר חמורים בשרם, והן ערב רב שנתגיירו ועלו עמהם ממצרים והיו סבת העגל, על שה, אלו ישראל שנקראו שה שנאמר (ירמיה נ) שה פזורה ישראל, שהרי ערב רב התחילו במעשה העגל ונטפלו ישראל עמהם, על שלמה, אפילו הגדולים שבהם שכתב עליהם (ישעיה ג) שמלה לכה קצין תהיה לנו, על כל אבדה, שהיו טועין כשה אובד במדבר והיו מבקשין מנהיג, וכן הוא אומר (ירמיה נ) צאן אובדות היו עמי, אשר יאמר כי הוא זה, שאמרו (שמות לב) אלה אלהיך ישראל, וכתוב (שם) כי זה משה האיש, עד האלהים יבא דבר שניהם, זה משה שכתוב בו (שם ז) ראה נתתיך אלהים לפרעה, שבאו לפני משה ודן אותם, אשר ירשיעון אלהים, זה אהרן שהרשיעו משה שנקרא אלהים ואמר לו (שם לב) מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדולה, ישלם שנים לרעהו, אלו שני בני אהרן שמתו, דכתיב אחרי מות שני בני אהרן. זהו שאמר הכתוב (קהלת ט) הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולטהור ולטמא ולזובח ולאשר איננו זובח כטוב כחוטא הנשבע כאשר שבועה ירא, שלמה עליו השלום היה מביט וצופה בכל הדורות בצדיקים וברשעים ורואה דברים שמגיעים לרשעים ומגיעים לצדיקים, ואמר זה רע בכל אשר נעשה תחת השמש, מקרה אחד לצדיק ורשע, לצדיק זה אברהם שנאמר (בראשית יח) כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו וגו', ולרשע זה נמרוד שהמריד כל העולם כולו להקדוש ברוך הוא, זה מת וזה מת, הוי אומר מקרה אחד לצדיק ולרשע. לטוב זה משה, שנאמר (שמות ב) ותרא אותו כי טוב הוא, ולטהור זה דוד, שנאמר (שמואל א טז) וישלח

ויביאהו והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב רואי, לטמא זה נבוכדנצר, דוד יסד בית המקדש ומלך ארבעים שנה, נבוכדנצר החריבו ומלך ארבעים שנה, הוי אומר מקרה אחד לכל. ולזובח זה שלמה, שנאמר (מלכים א ח) ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח לה' בקר עשרים ושנים אלף, ולאשר איננו זובח זה ירבעם, שבטל ישראל מעלות לרגל לבית המקדש שנאמר (שם יב) רב לכם מעלות ירושלים, זה מלך אחר זה. כטוב זה משה, שנאמר (שמות ב) ותרא אותו כי טוב הוא, כחוטא אלו מרגלים, שכתוב בהן (משלי יג) חטאים תרדף רעה, משה לא נכנס לארץ מרגלים לא נכנסו לארץ. הנשבע זה צדקיהו, שכתוב בו (דברי הימים ב לו) וגם במלך נבוכדנצר מרד אשר השביעו באלהים ועורו את עיניו, כאשר שבועה ירא זה שמשון שנאמר (שופטים טו) השבעו לי וגו', וכתוב (שם טז) ויאחזוהו פלשתים וינקרו את עיניו. דבר אחר כטוב כחוטא, כטוב אלו בניו של אהרן, כחוטא זה קרח ועדתו שנחלקו עם משה ונשרפו, שנאמר (במדבר טז) ואש יצאה מאת ה' ותאכל וכו', בניו של אהרן שנכנסו להקריב נשרפו שנאמר (ויקרא י) ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם, הוי אומר מקרה אחד לכל. ועל זה אמר אליהו (איוב לז) אף לזאת יחרד לבי ויתר ממקומו, ומה עצים יבשים שהניחו בחייו של עולם הפריחו ועשו פירות ויצאו חיים, בני אהרן שנכנסו חיים ויצאו שרופים, אף לזאת יחרד לבי ויתר ממקומו. זהו שאמר הכתוב (קהלת ב) לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה זו עושה. אמר רבי אחא שלמה אמר דברים ששחקה עליו מדת הדין, כתיב (דברים יז) ולא ירבה לו נשים, וכתוב (מלכים א יא) ויהי לו נשים שרות שבע מאות ופילגשים שלש מאות. וכתוב (דברים יז) לא ירבה לו סוסים, וכתוב (מלכים א ה) ויהי לשלמה ארבעים אלף ארוות סוסים. כתיב (דברים יז) וכסף וזהב לא ירבה לו מאד, וכתוב (מלכים א י) ויתן המלך את הכסף בירושלים כאבנים, אין כסף נחשב בימי שלמה למאומה. ולשמחה מה זו עושה, אמר לו הקדוש ברוך הוא מה העטרה הזאת בידך, רד מכסאך. באותה שעה בא מלאך כדמות שלמה וישב לו על כסאו והיה שלמה צווח בכל בתי כנסיות ובתי מדרשות ואומר להם אני קהלת הייתי מלך, והיו מכין אותו בקנה ונותנים לפניו קערה של גריסים, באותה שעה אמר זה היה חלקי מכל עמלי. דבר אחר לשחוק אמרתי מהולל, זה השחוק ששחקה מדת הדין על אלישבע בת עמינדב שראתה ארבע שמחות ביום אחד, ראתה יבמה מלך, ובעלה כהן גדול, ואחיה נשיא, ושני בניה סגני כהונה, כיון שנכנסו להקריב יצאו שרופים, הוי אומר לשחוק אמרתי מהולל. זהו שאמר הכתוב (איוב לט) אם על פיך יגביה נשר וכי ירים קנו, סלע ישכון ויתלונן על שן סלע ומצודה, משם חפר אוכל למרחוק עיניו יביטו, ואפרוחיו יעלעו דם ובאשר חללים שם הוא, אמר הקדוש ברוך הוא לאיוב אם על פיך יגביה נשר, אם על מימר פומך הייתי משרה שכינתי על גבי הארון כשם שעשיתי על ידי אהרן, ועל מימר פומך הייתי מסלק שכינתי מעל גבי הארון, סלע ישכון ויתלונן, זה מקדש ראשון, על שן סלע ומצודה, זה מקדש שני, וקורא סלע אבן שתיה שהיתה שם לפני הארון, ולמה נקרא אבן שתיה שממנה הושתת העולם, משם חפר אוכל, מתוך אותה אבן שתיה היה כהן גדול מתפלל על ישראל בספוק מזונותיהם ואומר, יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתהא שנה זו הבאה

עלינו גשומה וטלולה ושחונה שנת שובע שנת רצון שנת ברכה שנת משא ומתן שנה שלא יצטרכו עמך בית ישראל לפרנסה זה לזה ולא לעם אחר ושלא יגביהו שררה זה על זה. למרחוק עיניו יביטו, שהיה יודע מה יהיה בסוף השנה, כיצד, היה עשן במערכה עולה לדרום שובע גדול לאנשי דרום, עולה העשן למערב שובע גדול לאנשי מערב, וכן למזרח וכן לצפון, היה עולה כלפי הרקיע היה יודע שכל העולם כלו שבע, כל המעלה הזאת וכל השבח הזה היה לאהרן, ואף על פי כן ואפרוחיו יעלעו דם, דחמי אפרוחיו היו מגעגעיין בדם ושתיק, אלא ובאשר חללים שם הוא, שם היתה השכינה, עד כאן במדרש:

ועל דרך הקבלה אחרי מות שני בני אהרן וימותו, יתכן לפרש כי כפל המיתה כענין (דברים לג) יחי ראובן ואל ימות כתרגום אונקלוס. ועוד שהרי העיד הכתוב (במדבר ג) ובנים לא היו להם, וכבר ידעת כי מי שמת בלא בנים הוא בכלל הענין הזה, ומכלל רמז התורה מה שכתוב (ויקרא כב) ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל, קרא הנפש בת כהן כי היא משתלשלת מן הבינה דרך ימין שהוא החסד, ואמר כי תהיה אלמנה מן הגוף שאבד ממנה, ותהיה גרושה שלא תשוב לשרשה כאשר זרע אין לה, ואחר שישלימו לה ימי הגרושין שתהיה מגורשת מן המקום שהיא ראויה לשוב שם, ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל, שהוא קדוש, כלומר תהנה מזיו השכינה:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)